

Sygn. akt III KZ 37/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **E. F.**

skazanej za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 października 2018 r.,

zażalenia E. F. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego XI Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w L.

z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt XI WKK [...],

o odmowie przyjęcia kasacji wniesionej po terminie,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt XI Ka [...], Sąd Okręgowy w L. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...], w ten sposób, E. F. uznał za winną tego, że w dniu 21 maja 2003 r. w P., w celu użycia za autentyczny, przedłożyła w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w P. podrobiony odręczny testament po zmarłym Z. P., tj. popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu wymierzył jej karę w postaci 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

W dniu 18 grudnia 2017 r. skazana nadała w urzędzie pocztowym wniosek o „nadesłanie wyroku wraz z uzasadnieniem”, wskazując na kopercie dotychczasowy swój adres, tj. M. [...]; [...] P. (k.1503). W związku ze złożeniem przez skazaną tego

wniosku, na ten jej adres, jako znajdujący się w aktach sprawy i przez nią jedynie podany, został w dniu 25 stycznia 2018 r. przesłany wyrok z uzasadnieniem. Przesyłka została powtórnie awizowana w dniu 14 lutego 2018 r. i z tą datą zwrócona Sądowi (k. 1540). Zgodnie z treścią art. 133 § 2 k.p.k. przyjęto, iż w sposób zastępczy doręczono skazanej z tym dniem odpis wyroku z uzasadnieniem i od tej daty należy liczyć dla niej 30 dniowy termin na wniesienie od tego wyroku kasacji. W dniu 8 marca 2018 r. do Sądu Okręgowego w L. wpłynął wniosek skazanej o doręczenie jej wyroku z uzasadnieniem na inny wskazany w piśmie adres, tj. P.; ul. P. [...] (k. 1535). Wyrok z uzasadnieniem został jej doręczony w trybie z art. 156 k.p.k. (k. 1535).

W dniu 17 maja 2018 r. skazana przesała do Sądu Okręgowego w L. osobiście sporządzoną „skargę kasacyjną, gdyż obrona odmówiła sporządzenia skargi” (k. 1576). Zastępca Przewodniczącego XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w L. zarządzeniem z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt XI WKK [...], odmówił przyjęcia kasacji jako wniesionej po terminie. Na to zarządzenie zażalenie wniosła skarżąca podnosząc, że nie uchybiła terminowi do wniesienia kasacji wynikającemu z doręczenia jej wyroku Sądu II instancji z uzasadnieniem na nowy wskazany przez nią adres. Podniosła, że pismem z dnia 5 marca 2018 r. powiadomiła Sąd Okręgowy w L. o zmianie swojego adresu zamieszkania, dołączając kserokopię tego pisma.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Pomijając inne uchybienia formalne wniesionej przez skarżącą skargi kasacyjnej, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. podstawą do odmowy przyjęcia kasacji jest m.in. wniesienie jej po upływie terminu 30 dni od doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Termin ten należy liczyć od doręczenia, bądź uznania za doręczone, uzasadnienia wysłanego na pierwotnie podany przez skazaną adres. Fakt jego późniejszej zmiany, po dokonaniu czynności związanych z doręczeniem uzasadnienia, nie ma wpływu na zaistniałe skutki. W związku z powyższym termin do wniesienia kasacji otworzył się w dniu 14 lutego 2018 r., a ostatnim dniem do wniesienia kasacji w terminie był dzień 15 marca 2018 r. Dlatego złożenie kasacji w dniu 17 maja 2018 r. bez wątpienia stanowi złożenie jej po terminie.

Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia zażalenia skazanej.

Dodać tylko należy – w związku z prezentowanym przez skarżącą w zażaleniu stanowiskiem – że jej pismo z dnia 5 marca 2018 r. wpłynęło do Sądu Okręgowego w L. w dniu 8 marca 2018 r., to jest niewątpliwie już po wysłaniu przez ten Sąd odpisu wyroku z uzasadnieniem na pierwotnie wskazywany przez nią adres zamieszkania (co nastąpiło w dniu 25 stycznia 2018 r. - por. k. 1535, 1540), a nawet uznaniu tej – zgodnie z obowiązującymi przepisami - przesyłki za doręczoną skazanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.